

کوچه ....

کوچه خالی از نوای شر و شور
کوچه خالی از هوای زندگی
کوچه لب بسته ، خموش و سرد
یخ بسته در رگش ، افسردگی
***

رنگ باخته کوچه از آن بازیها
از غریو کودکان در نیمه روز
کوچه خلوت از عبور آشنا
چشم بسته بر در بسته هنوز
***

بسته است پنجره های شاد عشق
کوچه مانده در پناه درد خویش
نه درخت و نه گنجشک های مست
نی نفس گرم عشق پر تپش
***

گشته ویران چهره کوچه ز جنگ
رفته از کوچه صلح ، تا دورها
نی طراوت ، نی پرنده ، نی گلی
کوچه تاریک ، پُر زرد ، چون کورها
***

آفتاب کوچه را دزدیده کس؟!؟
کوچه در ظلمت شبگون مانده است
از پس دیوار واژگون گشته ای
مرثیه را کی برایش خوانده است ؟
***

کوچه گشته گور سرد خاکریز
گور عشق و پیکر صد ها شهید
واه ، چه بسا آرزو که خاک شد
خاک شد ، در دل کوچه ، ناپدید
***

کو ، چه شد آن چشم غزالان ، دختران
گم شدند از بروبام ، گاهگلی
دل کوچه ، بهر آن راز و نیاز
گریه دارد ، بهر جوانای کاکلی
***

زان همه عشاق و یاد و بود شان
مانده نامی بر رخ دروازه ها
کوچه خواند نام ها را با دریغ !
با وداع ، پُردرد ، با اندازه ها

***

یاد می آید گهی زان کوچه ها
پُر ز آفتاب ، کوچه های پُر صدا
گل میریخت بر کوچه ، لبخند و سلام
بهر (ناتور) لب و دست آشنا